

BIURO REDAKCJI:

Krakowskie-Przedmieście Nr. 415.

Pismo Urzędowe, Polityczne i Naukowe.

PRENUMERATA:

w Biurze Redakcji Nr. 415.

Artykuły nadrylane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się.

Oraz na wszystkich Stacjach Poczтовых w Cesarstwie i Królestwie.

Prenumerata w Warszawie:

Rocznie Rs. 8.—Półrocznie Rs. 4.—Kwartalnie Rs. 2. Miesięcznie kop. 67.—Nr. pojedynczy kop. 5.

Poniedziałek, 1 Grudnia 1862.

Prenumerata na Prowincyi:

Rocznie Rs. 9 k. 2½.—Półrocznie 4 k. 60.—Kwartalnie 2 k. 30. Za przesyłkę w kopertach Kwartalnie Rs. 1.

SPIS RZECZY.

CZEŚĆ URZĘDOWA. — Wiadomości urzędowe z Królestwa i Cesarstwa.

CZEŚĆ NIURZĘDOWA. — Wiadomości zagraniczne.

Wiadomości rozmaite.

Wiadomości literackie.

Uwagi w przedmiocie odwołań się do łaski, a szczególnie czy takowa służy skazywanym z Ustawy o sądach gminnych.

Teatr.

Kursa papierów publicznych i pieniędzy.

Obwieszczenia.

CZEŚĆ URZĘDOWA.

JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKI KSIĄŻE MICHAŁ MIKOŁAJEWICZ odwiedził raczył J.W. Naczelnika Rządu Cywilnego w mieszkaniu jego w pałacu Brühlowskim.

Komisja Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, podaje do wiadomości osób interesowanych, że z zapisu s. p. Wawrzynca Surowieckiego wakuje pięć stypendiów dla uczniów, do korzystania z których po synu jego Przemysławie i sukcesorach tegoż w linii męskiej mają prawo: 1. Sukcesorowie linii męskiej imienia Surowieckich, po braciach zapisodawcy, Andrzeju i Wojciechu.

2. Sukcesorowie linii żeńskiej innych bliższych jego krewnych.

3. Sukcesorowie Bartłomieja Kosakowskiego, niegdy Komisarza b. Komisji Województwa Lubelskiego.

4. W braku krewnych, inni ubodzy uczniowie, odznaczający się moralnym prowadzeniem i pilnością w naukach.

Z dwóch powyższych stypendiów, po rs. 69 kop. 74 1/2 rocznie korzystać mogą kandydaci pod Nmi 1, 2 i 3 wymienieni, uczęszczający na nauki do Liceum w Lublinie, lub Gimnazjów w Królestwie; z kandydatów zaś wymienionych pod Nr. 4, tylko ci, którzy pobierają nauki w jednym z Gimnazjów w Warszawie.

Trzy stypendja, każde po rs. 93 rocznie, przeznaczone są dla wszystkich kandydatów pod Nmi 1, 2, 3 i 4 wymienionych, kształcących się w Szkole Głównej w Warszawie. Stypendja dla kandydatów wymienionych pod Nr. 1, mogą być przyznawane na cały czas, aż do ukończenia przez nich nauk w właściwym zakładzie naukowym, dla innych zaś kandydatów tylko na jeden rok. W konkurencji sukcesorów i krewnych linii młodszych i dalszych ustępować winna pierwszeństwa starszej i bliższej.

Pragnąc zatem korzystać z powyższego zapisu obowiązani są w ciągu najdalej dni trzydziestu od daty niniejszego ogłoszenia złożyć właściwemu Zwiernikowi Zakładu naukowego dowody swej kwalifikacji, a mianowicie: pochodzący z rodziny Surowieckich lub Bartłomieja Kosakowskiego dowody legitymacji familijnej, a inni nie pochodzący z tych familij świadectwo ubóstwa w formie przepisanej wydane, które to dowody Zwiernik Szkoły wraz z opinią o sprawowaniu się, pilności i postępie w naukach kandydatów do stypendjum, przedstawi Komisji Rządowej do decyzji. — Dyrektor Wydziału Reczywisty Rada Stau (podp.) J. Korzeniewski. — Za Naczelnika Sekcji (podp.) J. Tomczycki.

Rada Zarządzająca Towarzystwa Drogi Żelaznej Warszawsko-Bgdzkiej donosi: że od dnia 22 Listopada (4 Grudnia) b. r. otwarta zostanie do użytku publicznego cała linja drogi tej, wraz z jej komunikacją z drogą żelazną Prus Wschodnich.

Osobowe pociągi na utworzyć się mającej drodze odchodzące będą: z Warszawy do Gdńska o godzinie 7ej min. 15 rano; — z Warszawy do Berlina o godzinie 10ej rano.

Do Warszawy przychodzący będą także pociągi: do Berlina o godzinie 6ej min. 15 po południu; z Gdńska o godzinie 10ej wieczór.

Rozkłady jazdy kursa pociągów tych szczegółowo wykazujące, są już wystawione na wszystkich stacjach Drogi Żelaznej Warszawsko-Bgdzkiej i Warszawsko-Wiedeńskiej.

Generał - Adjutant Jego CESARSKIEJ MOŚCI Książę Orłów, Nadzwyczajny Posel i pełnomocny Minister Rosyjski przy dworze Belgijskim, przybył z Brukselli do Warszawy.

Z Petersburga, 26 Listopada.

Przez Najwyższy dyplom z 5 listopada (v. s.), Najmłodszej mianowany został kawalerem orderu św. Stanisława 1-jej klasy z mieczami, byłym naczelnik eskadry statków na morzu Środiennym, kontr-admirał z orszaku Jego CESARSKIEJ MOŚCI Szesztakow.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ogólne Sprawozdanie.

Sprawa grecka ciągle zajmuje pierwsze miejsce w umysłach świata dyplomatycznego i tak silnie, że kwestja amerykańska i rzymska prawie poszły w zapomnienie. Morning-Post z powodu artykułu Constitutionnela powiada, iż dziennik ten słusznie przyznaje grekom prawo swobodnego wyboru monarchy, a z te-

go względu wybór księcia Alfreda nie powinien budzić zawiszi Francji. M. Post utrzymuje także, że przyszły Król Grecji nie napotka takich trudności, jak niektóre dzienniki przypuszczają i dodaje, że jeżeli Grecy biorą księcia Alfreda, obowiązkiem Anglii będzie określić co jest najwłaściwszem dla interesów Grecji i Francji oraz co odpowiada potrzebom Anglii. W tej kwestji Anglija zasięgnie także zdania mocarstw.

Dzienniki francuzkie ciągle podają wiadomości o działaniach Anglii w celu zapewnienia wyboru księcia Alfreda. Komitet anglo-helleński rozrzuca tysiącami zyciorys tego księcia wraz z jego portretem i wydał już na popieranie jego kandydatury znaczne sumy. Konsulom angielskim, w tych miejscach gdzie niema konsulów greckich, polecono przyjmować głosy od poddanych greckich w celu przesłania ich do Aten. Na wodach greckich, do dziesięciu już tam znajdujących się wielkich statków angielskich, ma się jeszcze przyłączyć dwa, a wszystkie wraz z mnóstwem małych otrzymały polecenie santonowania morza przy brzegach całej Grecji. Powiada, że i eskadra francuzka w tamtych stronach będzie tak powiększona, aby wyrównywała siłom angielskim.

Dotąd jeszcze nie wiadomo jaki będzie rezultat rozpraw w turyńskiej izbie deputowanych. Korrespondencje z Turyniu, dosyć wiatpliwie wprawdzie, przewidują zwrot pomysłu dla p. Ratazowego, z którym w takim razie pojednaliby się pp. Farini i Minghetti, w celu przestalcenia gabinetu. Taki zwrot przypisują głównie udzielonemu przez Króla przyzwoleniu na rozwiązanie izby.

Według dzienników wiedeńskich dobro mających wiadomości, ponieważ prawdopodobnie Izba panów nie ukończy swych prac finansowych przed 6 grudnia, otwarcie sejmów w prowincjonalnych ma być odroczone do 10 Stycznia. Ze izba misza nie zrobi żadnego ustępstwa w kwestji układu z bankiem, wnoszą z nazwisk wybranych członków do komisji mieszanej dla zatwiercenia tej sprawy wspólnie z izbą panów.

W sprawie węgierskiej wszystko wróciło do dawnego stanu. Ojciec księcia Czarnogóry, Mirko, znajdujący się obecnie w Wiedniu — miał posłuchanie u p. Rechberga, zającąc pośrednictwem Austrii w przedmiocie budowanych przez Portę blockhausów na drodze do Cetynji. Hr. Rechberg miał oświadczyć że nie nie potrafi uczynić w tej sprawie.

W Schmidl korrespondencji z Kasselu, misja p. Scherlinga miała także na celu sprawę traktatu handlowego. Dosyć wspomnieć, że elektorstwo heskie przedziela posiadłości pruskie, aby zrozumieć jak ważnem byłoby odrzucenie przez elektora tego traktatu.

(Ind. bel., W. Z., Schl. Z.)

Anglia.

London, 25 Listopada. Książę Walji przybędzie 29-go lub 30-go b. m., wprost z Rzymu, przez Marsylję i Paryż, do Windsoru, który opuści dopiero na tydzień przed Świątami Bożego Narodzenia.

W zeszłym tygodniu złożono w Mansion House 35,185 funt. ster. około 1,500,000 złp.) dla dotkniętych nędzą w Lancashire. Na tenże cel użyte będą 80,000 funt. st. znajdujących się dotąd bez użytku w ręku rządu indyjskiego. Suma ta zebrała została przed dwoma laty w Anglii ze składek i przeznaczoną była dla zostających w nędzy, z powodu panującego wówczas głodu, mieszkanców Indji Wschodnich, lecz nadeszła do Kalkuty wtedy dopiero, gdy okoliczności zmieniły się na lepsze. Obecnie powszechnie tak w Anglii jak i w Indjach Wschodnich panuje życzenie, ażeby suma powyższa użyta została na zapomóg dla Lancashire'u.

London, 26 Listopada. Morning Post powiada, że na przykład przyjęcia przez księcia Alfreda korony greckiej, Anglija odstąpi na rzecz Grecji wyspy Jonskie. Daily News oświadcza, że obowiązkiem jest Anglii nie popierać greków w ich zamiarze wybrania księcia Alfreda swym Królem, wybór bowiem taki może zaszkodzić interesom tak Anglii jak i Grecji.

Morning Star zapewnia, że na radzie ministerjalnej postanowiono zmniejszyć przyszłoroczny budżet wydatków o dwa miliony funtów ster.

Izba handlowa liverpolska odbyła wczoraj posiedzenie, na którym przystąpił do zabiegów wniosek podania rządowi petycji co do zabezpieczenia mienia neutralnego od zaboru na morzu i zniesienia wszelkiej blokady, handlowi zagrabującej. Lecz niejaki p. James Spence wystąpił z następującą poprawką: „Zdaniem izby, niestosowne jest upraszać zapomocia rządowi o zniesienie prawa blokady lub o zmniejszenie jego doniosłości.” Po nadzwyczaj żywych rozprawach, poprawka przyjęta została większością 23 głosów przeciw 14.

Służ księcia Walji z księżniczką Aleksandrą Duńską odbył się w kwietniu 1863 r., w kaplicy św. Jerzego w zamku Windsor, a nie w kaplicy królewskiej w pałacu St. James, jak to dotąd było w zwyczajach i gdzie pobłogosławiony został związek małżeński księżniczki Wiktorji z księciem następcą tronu pruskiego. Z okoliczności tak służ księcia Walji, jak i jego dojeżdża do pełnoletności, utworzoną być ma pewna liczba nowych krzesel parowskich.

Deputacja z Manchester zaniósł w zeszłym tygodniu do lorda Palmerstona cały szereg zażaleń na sir Charles Wood'a, sekretarza stanu do spraw indyjskich. Lord Palmerston odpowiedział, że nie do niego należy roz-

trząsanie tych zażaleń i że pokłada jak najzupełniejsze w ministrze do spraw indyjskich zaufanie, oraz, że ma przekonanie, iż w czasie i miejscu stosownem, sir Charles Wood usprawiedliwi się z czynionych mu zarzutów.

Austria.

Wiedeń, 27 Listopada. Izba deputowanych zatwierdziła wczoraj resztę budżetu na rok 1863. Jeżeli izba w podobny sposób przypisze zatwiercenie drugiej części budżetu, t. j. pokrycia onego, w takim razie cała kwestja budżetu ukończona zostanie z końcem b. tygodnia. Z wyjątkiem budżetu wydziału wojny, żadna z zatwierdzonych dziś rubryk nie wywołała długich rozpraw. Rezultatem narad było przyjęcie wniosku komisji finansowej, a zatem zmniejszenie wydatków w 1863 r. na armję o 6 milionów złr. Do tego rezultatu przyczynił się głównie sprawozdawca specjalny Dr. Giskra. Deputowany ten w pięknej mowie dowodził niezbędności wykreślenia 6 milionów, lecz zarazem przemawiał za powstrzymaniem się od wszelkich dalszych wykreśleń.

Wiedeń, 28 Listopada. Budżet wydatków na r. 1863 i pokrycia takowych, z wyjątkiem podwyższenia podatków, został już w całości przez izbę deputowanych uchwalony. Nie całe trzy posiedzenia wystarczyło do zatwiercenia rubryk tak samego budżetu wydatków, jak i pokrycia, jakkolwiek wszystko to uczynionem zostało sumarycznie. Wczoraj rozpoczęte, a dziś w dalszym ciągu odbywać się mające rozprawy specjalne, dotyczą wyłącznie kwestji podwyższenia podatków. O ile z dotychczasowego biegu rozpraw wnosić można, różnica zdań w izbie dotyczy nie samej zasady podwyższenia, lecz wysokości tego ostatniego. W ogóle pomimo chęci niektórych deputowanych uchronienia swego kraju od przecięcia podatkami, oraz pomimo skarg jakie słyszeć się dają co do nierównego w rozmaitych krajach podziału dawnych podatków, podwyższenie tych ostatnich zostało uchwalone. Wśród wszystkich rozpraw, nowy ten środek wspomniany jest przez wszystkich deputowanych jako tymczasowy. Nie ulega wątpliwości, że podwyższenie podatków na rok finansowy 1864 okaże się także niezbędnem; uchwalenie tego podwyższenia na jeden tylko rok, stawia reprezentację narodową w możności zastawiania na praktyce, przy roztrząsaniu przyszłego budżetu, nabytego doświadczenia i wprowadzenia w życie reformy systemu podatków.

Francja.

Paryż, 25 Listopada. Sprawa kandydatury księcia Alfreda zaczyna się stawać coraz ciemniejszą i bardziej zawikłaną. Po artykule Morning-Posta, nie tajemnym wcale rozszereż księcia angielskiego, Times oświadcza się stanowczo przeciwko tej kandydaturze. Teraz znów zapowiadają artykuł Constitutionnela zupełnie sprzeczny z tem co uważano za wyrażenie polityki cesarskiej w tej sprawie. Mianowicie artykuł ten oparty na urzędowych danych ma oświadczyć, że Francja nie sprzeciwia się kandydaturze księcia Alfreda, jeżeli ją usłwieci wybór powszechny, lecz zarazem wskazuje przypuszczalne następstwa tego wyboru, a mianowicie niebezpieczeństwo zachwiania statu quo w Turcji. Tym sposobem w tej walce o tron grecki, jeżeli nie łatwo przeniknąć zamiary Anglii, również trudno zdać sobie sprawę z zamysłów rządu francuzkiego.

O przesileniu ministerjalnem w Turynie ciągle te same powtarzają się sprzeczne przewidywania. Zdaje się wszakże, iż Król pokłada ciągle zaufanie w p. Ratazzim. W obecnych okolicznościach, i chociaż już dzieli się naprzód spadkiem po obecnym gabinetcie, tworząc listy nowego ministerstwa, bardzo być może, iż wszystko ograniczy się na protestacji przeciwko usunięciu p. Thouvenela, przez utrzymanie w gabinecie jen. Durando. Zrestą zmiany ministerjalne możliwe są tylko w duchu tej protestacji. Zewnątrz tej kombinacji, jedyną energiczną odpowiedzią na depeszę p. Drouin de Lhuys byłoby powołanie do steru rządu p. Ricasolego; lecz obecnie jest to dla wielu przyczyn niemożliwe; Król zaś nie chce się dać ponieść po tej sliksiej pochylej drodze, która mogłaby doprowadzić do zerwania z Francją. Takie argumenta podają dowodząc możliwości utrzymania się przy władzy obecnego gabinetu.

La France donosi, że Rada Stanu na przedstawienie prefekta Sekwany uznała, iż kwestja piekarska może być uregulowana tylko przez osobne wydane prawo.

Dziś krążyła pogłoska, że Cesarz przybędzie do Paryża na dzień 7-my grudnia dla uroczystego otwarcia bulwaru ks. Eugenjusza, następnie powróci do Compiegne, gdzie dwór zabawi jeszcze cały miesiąc, z powodu że restauracja pałacu Tuillereis nie została jeszcze ukończona.

Pogłoska o podróży marszałka Randon do Rzymu okazała się mylną; powód zaś do niej dał zamierzony wyjazd do tego miasta małżonki marszałka.

Paryż, 26 Listopada. Artykuł Constitutionnela wyraźnie wskazuje usposobienia rządu co do sprawy greckiej, a przynajmniej co do kandydatury księcia Alfreda. Noty w podobnym duchu zostały przesłane do dzienników czerpiących swe natężenia w sferach urzędowych. Teraz nie łatwo sobie wytłumaczyć znaczenie tego chłodnego, jeżeli nie zwodniczego przyjęcia kandydatury księcia angielskiego. Czy w ten sposób rozumiały zamiary rządu, czy też dla okazania swej niezależności, dwa dzienniki napoloońskie Patrie i La France, nieustają w walce przeciw tej kandydaturze. Artykuł w tym przedmiocie u-

mieszczony w La France, ma być dziełem pióra p. Brennier.

Powiadają, że p. Pietri zostanie wysłany z misją do Grecji, lecz pogłoska ta potrzebuje potwierdzenia.

Z Włoch nie nowego, oprócz niezbyt wiarogodnej pogłoski, jakoby gabinet tuileryjski przesłał p. Ratazzemu radę, aby rozwiązał izbę, gdyby upadek gabinetu był przewidywany. W każdym razie dopiero z wrażenia jakie sprawi mowa prezesa gabinetu, będzie można coś pewniejszego wnosić.

Wiadomości z Meksyku nie są zbyt pomysłne, jeżeli wierzyć dosyć szczegółowemu pogłoskom krążącym na giełdzie. Według nich, generał Forey spotkał nieprzewidywane trudności na drodze do Orizaby; drogi niedziwe, ulewne deszcze, brak żywności. Ciągłe ze wszęch stron niepokojony przez gerylasów, mając z sobą tylko batalion strzelców pieszych, w końcu zmuszony był powrócić do Vera-Cruz.

Według Pays lord Cowley przesłał, z rozkazu Królowej, list do p. Drouin de Lhuys wyrażający jej zadowolenie z mianowania ambasadorem przy dworze londyńskim barona Gros.

Włochy.

Turyń, 23 Listopada. Rozprawy wywołane interpelacją p. Buoncompagno prowadzą się bez żadnego ważniejszego wypadku. Przesada i gwałtowność mówców opozycyjnych, a mianowicie napasli p. de Cesare, więcej pomagają niż szkodzą gabinetowi. Ze wszystkich mówców opozycji najbardziej słuchano p. de Sanctis.

P. Ratazzi miał zabrać głos jutro i spodziewano się, że mowa jego z niecierpliwością oczekiwana, zajmie całe posiedzenie; lecz ma on przemawiać bardziej do całego kraju niż do parlamentu. Obecnie w izbie stronnictwa się uorganizowały, głosy są już naprzód obliczone i trudno przypuszczać ażeby wymowa mówców mogła wpłynąć na postanowienia przyjęte naprzód przez każdego z członków izby. Powszechnie sądzą, że za gabinetem będzie głosować 130 do 140 deputowanych, opozycja tymczasem ma posiadać 160 do 170 głosów. Lecz w istocie nie jest to jedna opozycja, a raczej koalicja opozycji, skład pochodzący z kilku wyższych głosów. Wątpliwość rozprawy skończą się przed czwartkiem; wszyscy deputowani chcą się dać słyszeć, a niektórzy zapisali się do głosu jeszcze z domu, przed przybyciem do izby, za pośrednictwem telegrafu, jak naprz. p. Mancini.

Powiadano i dotąd powiadają, że Wiktor Emanuel nie chce się zgodzić na rozwiązanie izby, z powodu aby z nowych wyborów nie wyszła izba wybitniej przedstawiająca krańcowe dążności. Pogłoska ta niema żadnej zasady; Król zawsze zapewniał obecnemu gabinet, że gdyby chciała go obalić koalicja utworzona z dwóch krańcowych stronnictw izby, postanowił odwołać się do narodu, tak z uczucia obowiązku, jak i szacunku dla administracji, która wprowadzona do steru rządu przez wolę narodu, nie chciała poprzednio rozwiązać izby ciągle dla niej nieprzyjemnej.

P. de Sartigues dziś był spodziewany w Turynie, a w końcu tygodnia miał przedstawić swe listy wierzytelne Królowi.

Turyń, 24 Listopada. Ratazzi, co do rozwiązania izby, jeszcze nie może stanowczo nie postanowić. Jak powiadają, w Paryżu mało liczą na niego z powodu jego niestanowczego charakteru, i nadesłano mu wskazówki dalszego postępowania. Stosunki finansowe co dzień stają się przykrejszymi dla rządu; postanowiono zaciągnąć pożyczkę w ilości 500 milionów fr. i z niektórymi wielkimi domami bankierskimi już rozpoczęto w tym względzie układy, lecz dla polepszenia stanu rzeczy rozpuszczono wymyśloną pogłoskę, że Rotszyld podjął się ją znegocjować. Niektóre organy prawego stronnictwa utrzymują, że należy bezpośrednio zawiązać układy z dworem rzymskim; inne zaś dzienniki odpowiadają na to, że Papież niedawno stanowczo oświadczył, że na nie względem Piemontu nie zezwoli, dopóki dawne prowincje państwa kościelnego nie zostaną mu powrócone.

WIADOMOŚCI TELEGRAFICZNE.

Kassel, 28 Listopada. Według wiadomości pochodzących z dobrego źródła, elektor zezwolił na przedstawienie stanom dalszych trzech projektów, dotyczących budżetu, banku pożyczkowego i kolei żelaznej Bebra-Fuldzkiej.

London, 27 Listopada. Dziennik New-York Tribune donosi pod datą 15 m. b., że skonfederowani znajdują się z tyłu armji jen. Burnside, i że jen. Jackson stoi w pobliżu miasta Winchester. Dzienniki południowe podają wiadomości że jen. Lee zajmie kwatery zimowe o kilka mil od Richmondu. Wyprawa Związku powróciła do Newbern, postąpiwszy aż pod Parborough, gdzie była zgromadzona znaczna siła skonfederowanych. Skonfederowani zostali odparci do Moorfield w Wirginji.

Turyń, 27 Listopada. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych p. Nicotera mówił o swej naradzie z p. Ratazzim, w chwili objęcia przez niego steru w gabinecie, i powoływał się na obietnicę czynioną wówczas przez p. Ratazowego lewej stronie; p. Ratazzi zaprzeczył tym oświadczeniem. P. Mordini przeczył, aby jego i jego towarzyszywo aresztowanie nastąpiło w skutku schwywania ich na gorącym uczynku; utrzymywał on, że podróż ich do Sycylii miała na celu pojednanie i za-

pobieżenie wojnie domowej. W chwili ich aresztowania w Neapolu, mieli oni zamiar powrócić do Turynu.

London, 28 Listopada. Według wiadomości nadesłanych przez parostatek Hammonia, pod datą 17 m. b. gubernator separatystowski w północnej Karolinie, odmówił gubernatorowi związkowemu żądanej przez tegoż konferencji i odesłał go z żądaniem do władz w Richmondzie.

London, 28 Listopada. Dzisiejszy Globe mówi: możemy zapewnić, że wiadomość, podana przez francuzkie dzienniki, o połączeniu w Pireus wielkiej angielskiej eskadry, jest zupełnie bezzasadną.

Paryż, 28 Listopada. Depesza telegraficzna z Kadyksu pod datą dnia dzisiejszego podaje wiadomość, że książę Alfred opuścił Gibraltari i udał się do Algieru.

London, 28 Listopada. Dalsze wiadomości z Nowego Jorku z 18 b. m. donoszą, że generał Burnside obrał za podstawę swych działań Acquia Creek i przez Fredericksburg będzie się posuwał do Richmondu. O poruszeniach jen. Jacksona nie ma wiadomości. Jen. McClellan jest postawiony w stanie New-Jersey jako kandydat do Senatu. Aresztowanie obu adjutantów jen. Mac-Clellana było spowodowane ich wydaleniem się bez urlopu.

Berlin, 28 Listopada. Nadeszła tu odpowiedź rządu elektoralno-heskiego na notę p. r. Bismarcka z daty dnia 26 b. m. Bertner Abend-Zeitung została zwolniona z oskarżenia o podburzanie do nienawiści przeciw szlachcie. Dziennik ministerjalny Allgemeine Preussische Zeitung otrzymał wiadomość, że odpowiedź, na udzieloną tu przez posła wirtembergskiego depeszę ministra wirtembergskiego spraw zagranicznych, dotyczącą sprawy traktatu handlowego, dotąd nie nastąpiła, i prawdopodobnie wcale nie będzie miała miejsca.

Wiedeń, 28 Listopada. Na wczorajszym posiedzeniu izby niższej projekt budżetu państwa i prawo finansowe na rok 1863 zupełnie zostały zatwierzone. Wniosek komisji podwojenia nadzwyczajnego dodatku do podatku gruntowego, podymnego, klasowego, jako też podatku zarobkowego i pogłównego i podwyższenia opłaty od kuponów na 7 procent, został przyjęty.

Ajaccio, 26 Listopada. Książę Walji, płynący jachtem Osborne, zagnany został wpłynąć do jednego z portów Korsyki z powodu burzy.

Kopenhaga, 27 Listopada. Hr. Russell przesłał do gabinetu duńskiego nagłą notę, wzywając go do wykonania w księztwach ostatnich propozycji Anglii.

Konstantynopol, 22 Listopada. Z powodu narodzenia się syna Sultana, miały miejsce uroczystości i wiele osób otrzymało podarunki. Żołnierze trzech bataljonów, które niedawno wróciły z Czarnogóry, otrzymały każdy po 300 piastrow, oficerowie zaś pensję dwumiesięczną. Zia-Bey, został mianowany wielkim kanclerzem dywanu, a Mustafa-Pasza ministrem oświecenia publicznego. Sultán nakazał budowę fregaty i dwóch korwet. Porta wystosowała uprzejmą notę do rządu greckiego, dotyczącą ostatnich demonstracji greków w Konstantynopolu, których ponowienie mogłoby zakłócić spokój publiczną, i dla tego nie mogłoby być uwzględnione. Broń, która miała być do księstw Naddunajskich przemyconą, a którą Porta zajęła, została po opłacie dla przez rząd włoski, temuż wydana, i przewieziona do Genui.

Ateny, 22 Listopada. Program wyborczy rządu poręcza zupełną swobodę w wyborach. Urzędnicy, mieszający się do wyborów, zagrożeni są dymisją. — Przeciw rządowi tymczasowemu zaczęła się tworzyć opozycja rewolucyjna. Usuwanie urzędników i skazania na wygnanie trwają ciągle. Senat nie został jeszcze zniesionym, lecz senatorowie nie otrzymują pensji.

Turyń, 28 Listopada. Gazeta ufficiale donosi, że pobór do wojska w prowincjach włoskich, pomyślnie postępuje. — Discussioni podaje wiadomości, że gabinet austriacki przesłał rządowi włoskiemu notę, dotyczącą wypadku nad granicą mantuańską. W nocie tej został austriacki skarży się na często ponawiające się starcia, jakie tam mają miejsce, i żąda uwolnienia jeńców austriackich.

Berlin, 29 Listopada. Komitet sejmu prowincjonalnego przyjął zrzeczenie się przez właścicieli dóbr ziemskich, głosów osobistych (virilnych). Sejm powiatowy mają istnieć na zasadzie, że każdy stan wybierze trzecią część reprezentantów.

Kassel, 29 Listopada. Feldmarszałek-porucznik Schmerling, dziś wyjechał ztąd z powrotem do Wiednia.

Nowy-Jork, 19 Listopada. Rozkaz generała Burnside, dzieli armję nad Potomakiem na 3 oddziały, pod dowództwem generałów Sumner, Franklin i Hooker. — Związkowci ofiełli się z Warrenton i postępują ku Fredericksburg. — Krąży pogłoska, że prezydent Davis zaproponował sprzedaż miliona waitchów bawelny. — Rząd związkowy tworzy plany względem dostarczania bawelny do Europy. — Kapitałiści europejscy mieli zakupić w Richmond bony za dwa miliony dolarów, po 90 za 100.

Vera-Cruz, 1 Listopada. Meksykański czynnik wielkie przysposobienia do obrony Puebla i stolicy. Burza wyrządziła statkom, znajdującym się w porcie Vera-Cruz znaczne uszkodzenia. — Dwa francuzkie statki przewozowe uległy rozbiciu, przyczem wiele osób życie straciło.

Turyń, 28 Listopada. Dzisiejsza Monarchia nazionale oświadcza, że prawdopodobnie izba zostanie w następstwie obecnych rozpraw rozwiązana. W teraźniejszym położeniu rze-

czy, żaden minister nie może nie stanowczo przedsięwziąć, bez odwołania się do narodu.

Koburg, 29 Listopada. Coburger Zeitung przeczytano wiadomości o kandydaturze księcia Alfreda na tron grecki.

Paryż, 29 Listopada. Dzisiejszy Constitutionnel zamieszcza artykuł p. Limeyera, dowodzący, że Anglia będzie silniej Grecję popierała, jeżeli książę Alfred zasiądzie na tronie greckim. Natenczas kwestja Wschodnia zostanie na nowo gwałtownie poruszona. Francja nie zaniecha stanąć w obronie swych interesów, będących od dawna w związku z tą sprawą, zgodnie z wymaganiami jej honoru i obejmie rolę odpowiednią ważności swego powołania.

Turyń, 28 Listopada. Na dzisiejszym posiedzeniu izby deputowanych, p. Petrucci mówił, że sądzi, iż w razie, gdyby rząd nie zapobiegł pod Aspromonte przedsięwzięciu Garibaldi, natenczas wyładowałoby na brzegach Neapolu 25,000 francuzów. Francja nie jest przychylna zjednoczeniu Włoch. Pochwalał on energiczny ton noty p. Durando i w ogóle postępowanie gabinetu; oświadczył następnie, że będzie dla tego głosował na korzyść gabinetu, oraz przemawiał za bezwzględnym przeniesieniem posiedzeń parlamentu do Neapolu.

Marsylja, 27 Listopada. Dziś w nocy książę Walji przybył do Marsylii i udał się niebawem do Pau, dokąd ma przybyć dziś wieczorem. Podczas burzy miały miejsce liczne niebezpieczne wypadki nad brzegiem Cete; pod Tulonem zatoczył czterzy statki nadbrzeżne. Spokona zła od brzegów opuszczony i wypróżniony amerykański statek trzymasztowy Richard Horse. Kolej żelazna z Marsylii do Nizy została pod Vilauban przerwana.

Londyn, 28 Listopada. Times zamieszcza następującą depeszę z Aten pod datą 23 Listopada: Zeszłego wieczora miała miejsce wielka demonstracja. Tłumy ludności przebiegały ulicę stolicy z okrzykami na cześć księcia angielskiego Alfreda i zgromadziły się przed gmachem poselstwa angielskiego, czekając na ukazanie się posła, który ukazywał się, dziękował i zapewniał o sympatji Anglii dla Grecji, jednakże nie wyraził żadnego zdania dotyczącego celu tej demonstracji.

Ateny, 27 Listopada. W Syrze i Hydrye miały miejsce manifestacje na korzyść księcia Alfreda. W całym kraju panuje spokój.

WIADOMOSCI ROZMAITE.

Dzień onegdajszy był pochmurny, wieczorem niebo na pół pogodno. Temperatura w ciągu całego dnia zmniejszała się, rano było 7/10 stop. R. ciepła, wieczorem największe zimno dochodziło 2 1/2 stop. R., średnia temperatura dnia jest 1/2 stop. R. zimna. Barometr wynosił się, średnia jego wysokość jest 758,66 milimetrów. Wiatr panował mocny południowo-wschodni.

Wczoraj przez cały dzień niebo zupełnie było pogodno, powietrze mroźne i wietrzne, średnia temperatura dnia jest 4 1/10 stop. R. zimna o 4 1/10 niższa jak w stanie normalnym, największe zimno z rana wynosiło 7 1/2 stop. R., w południe było 1/2 stop. R., po południu 1/10 stop. ciepła. Barometr utrzymywał się wysoko i w ciągu dnia wynosił się średnia jego dzienna wysokość jest 763,41 milimetrów. Na słońcu gromada drobnych plam.

Alfons Miller, lat 27 letczy, ekonom z folwarku Wieprze, gminy Lipska, powiatu Zamojskiego, dnia 26 Września r. b. wystrzelił z pistoletu życie sobie odebrał; — przyczyna samobójstwa niewiadoma.

Dnia 29 Września r. b. na folwarku w gminie Kalwaria, powiecie Kalwaryjskim, Grzegorz Oiszewski, lat 60 letczy, lokaj dworski, wpadłszy przez nieostrożność do stawy trzy sążnie głębokiego, utonął.

Z ogłoszonego w tym czasie drukiem Sprawozdania Towarzystwa Dobroczynności Wilenskiego, zarok ubiegły 1861, (w 4-ce str. 38, druk Kirkora w Wilnie), wyjmujemy następujące szczegóły: założona została ta Instytucja w r. 1860 przez s. p. Biskupa Wilenskiego Jana Korwina Koskowskiego; ma swoje pomieszczenie w domu własnym murywanym o dwóch piętach, przy ulicy Wilenskiej Nr. 716, a obok tego posiada piękna i obszerna kaplicę; — mury domu w znacznej części z placem, darowane zostały przez s. p. Dominika Księcia Radziwiłła, kaplicza zaś powstała z funduszu rodziny Pusłowskich, co w szczególności s. p. Stefaniowi Pusłowskiemu, pralutowi, scholastykowi Katedry Wilenskiej zawdzięczyć należy.

Oprócz tego gmachu, Wilenskie Towarzystwo posiada jeszcze trzy domy murywane, dwupiętrowe przy ulicy Tatarskiej i folwark Udra z zasciankami Cyganów, w pow. Wilejskim gub. Wilenskiej położony i dwie schody lasu. Dalszem zrodłem utrzymania się ubogich pod opieką Towarzystwa Dobroczynności zostających, są: Kapitały załpypotekowane, a wynoszące w ogóle rs. 79,165 k. 29 i ofiary przez członków Towarzystwa składane, które w r. z. wyniosły 2,940 rs. — Przychód, w którym się mieści rewanż z roku 1860, procent od kapitałów funduszowych, składki roczne i zaległe od członków, kwesta Wielkanocna, opłata z mieszkań w domach Towarzystwa, ofiary jednorazowe i nadzwyczajne dochody, — ogółem wynosił rs. 13,734 k. 5 1/2.

Rozchód, w ogóle wynosił rub. sr. 13,535 k. 18 1/2, a mianowicie na żywność rs. 5,057 kop. 18 1/2, na opał i światło rs. 1,679 k. 22, na ożnienie i obuwie dla ubogich rs. 1,004 k. 3 1/2 i t. d. — Z porównania przychodu z rozchodem zostało na r. b. 1862, rs. 734 k. 16. Obrót sum funduszowych w przychodzie wykazuje rs. 1,936 k. 8 1/2. Ulokowano w ciągu roku rs. 1,500, pozostało w kasie Towarzystwa rs. 436 kop. 8 1/2.

W r. z. utrzymywało Towarzystwo; osób 436; 16 osób do posługi i 10 należących do administracji. Z liczby ubogich plei mekzkiej było osób 130, żeńskiej 306, między temi osób 6 dotkniętych chorobą św. Walentego, 7 głuchoniemych, a 4 ślabego umysłu. Z tych uboło w ciągu roku: przez wyjście z zakładu 66, przez śmierć 53, (z których najstarszą mekzyczna liczył lat 88, najstarsza kobieta, lat 91).

Pozostało na rok bieżący ubogich osób 327, oraz 16 osób posługujących się. — Udziałono dla 6 biednych nie należących do zakładu jednorazowo, a 582 osobom tygodniowe wsparcia, na co wydano rs. 287. — W ciągu r. z. użyta suma na utrzymanie zakładu wynosiła rs. 11,547 k. 34 1/2, co rozdziając na 436 osób znajdujących się w ciągu roku w zakładzie, wypada na utrzymanie roczne jednej osoby 24 rs. k. 1 1/2, — miesięcznie rs. 2 k. 1 1/2, — dziennie kop. 6 1/2. — Zaległych ofiar zostaje rs. 3,445 k. 48, należycie przekazanych Towarzystwu do poszukiwania bez ewidencji prawnej, rs. 4,508 k. 87 1/2. — Zamyka sprawozdanie lista członków administracji, lista opiekunów i protektorów i wiadomości o wczystych ofiarach od początku założenia Towarzystwa Dobroczynności w Wilnie do 1-o Stycznia 1861 r. poczynionych, a które przedstawiają fundusz rs. 94,979 k. 21 1/2 i nakłonnę poczet członków zeszyłych ze świata, którzy do bytności zakładu przyczynili się, bądź ofiarami, bądź poświęceniem. Jest ich 167. Prezesem Towarzystwa jest marszałek szlachty R. R. S. Aleksander Domejko, dyrektorem zaś trzech wydziałów: ks. Pralat Bowkiewicz, p. Edward Römer i Stanisław Wikszmierz, vice-dyrektorami: hr. Tysskiewicz, Konstanty Wolan i Julian Titius, sekretarzem Towarzystwa był w r. 1861 (zmarły 28 Października) Antoni Pętocki, dziś jest p. Tomasz Snański.

Puszczą Białowieżka. Puszczą ta jak wiadomo jest szczytami jednego z starodawnych lasów litewskich, w którym przechowywa się piękny zwierzę ząbr, — będący przedmiotem królewskiego polowania. Las ten zawierający w sobie jodły, dęby, klony, jesiony oraz ogromne sosny, mające do 10 sążni wysokości, a 8 werszków grubości w górnem odcieciu, zajmują ogromną przestrzeń wynoszącą przeszło 1,000 dziesiątyn. Olbrzymie jego sosny stanowią przedmiot handlu zagranicznego, przynoszącego skarbowi dochód dość ograniczony — do 25 tysięcy rubli. Obecnie puszcza Białowieżka nie jest bynajmniej podobną do przetrzeźbionego i rzadkiego lasu niemieckiego; drzewa powalonego burzą, oraz chrustu w niej mnóstwo, i potrzeboby było ze strony zarządu dobr państwa nie mało wydatków, aby las ten uporządkować. Wiele w niej jest również drzewa obalonego skutkiem starości, oraz drzew pokrytych chorobliwymi naroślami (hubką), i z tego powodu wybrakowanych przez handlarzy leśnych. — Na wodzie w lesie nieżywa; są tam nawet rzeczki dość znaczne, ale spław po nich nie jest dogodny. — Najdogodniejsze miejsce do zbytu materiału leśnego przedstawia Białystok, posiadający liczne fabryki siłkiennicze potrzebujące paliwa; ale miasto to odległe jest od puszczy Białowieżkiej o wiorst 60. Jeżeli projektowana droga żelazna litewska przerznie tę puszcze samymi środkami, wtedy usunięte zostaną wszelkie niedogodności położenia i zaprowadzenia porządnego gospodarstwa leśnego. Na potrzeby samej drogi żelaznej wyjdzie około 10 tysięcy sążni kubicznych drzewa, można więc będzie podzielić puszcze na prawidłowe parki. Sąsiednie okolice bezlesne wymagają także niemal budulec, a w ten czas nawet drzewo powalone i polamane przez burze znajdzie kupca. Jednem słowem gospodarstwo leśne może zyskać tylko na przeprowadzeniu przez puszcze kolei żelaznej.

Depesza z Mohilewa nad Dnieprem donosi, że dnia 22-go Listopada rzeka wspomniana pokryła się lodem i żegluga przerwana została. — Droga zimowa jeszcze się tam nie ustaliła.

Biblioteka muzeum narodowego w Peszce liczy obecnie przeszło 150,000 tomów książek i 6,000 rękopiśmiennych źródeł oryginalnych. Z tej roli liczby, uporządkowana jest dotąd tylko tak zwana biblioteka Szecheny'ego, wynosząca 60,000 tomów. Biblioteka ta nie posiada dotąd sali przeznaczonej na czytelników.

Rozporządzeniem prefekta Policji Paryskiej z dnia 3-go Listopada, zabroniono w Paryżu zajmować się, bez szczególnego pozwolenia, hodowlą świń, koz, królików, gólebki, kur i innych domowych ptaków i zwierząt. Pozwolenie dawane będzie nie inaczej jak po przekonaniu się przez policję na miejscu, że hodowla pastwa domowego i zwierząt nie narazi na niedogodności mieszkańców w sąsiednich. Przeznaczone na ten cel miejsca powinny być utrzymywane w ciągłej czystości.

Piszą z Paryża pod 24 Listopada. Onegdaj p. Godard, stosownie do zapowiedzenia, w obecności Cesarza wznosił się swym balonem, zbudowanym według jego pomysłu. Balon p. Godarda ma objętości 4,300 metrów. W lodce umieszczony jest nowy przyrządek, który pozwala aeronautce wznosić się bez gazu i balastu — opuszczać się i znów wznosić dowolnie. Przyrządek ten zarazem prosty i bardzo dowcipny, stanowi ognisko zamknięte w trzech walcach, rozłączonych ciałami odosobnionymi, co wyłącza możliwość pożaru. Płomień ograniczony nie może się zbliżyć, zupełnie jest posłuszny woli aeronauty, który może go wstrzymać za pomocą kapturki z siatki metalicznej, umieszczonej nad przyrządem. Mając tuż i kocioł i siłę, aeronauta dowolnie panuje nad potęgą wznoszenia się. Godard utrzymuje się po trafił napelnie w pół godziny swój balon, mogąc unieść ciężar 600 do 800 kilogramów (1,500 do 2,000 f.), oprócz wagi łódki i przyrządu; zapewnia, że może wznosić się i opuszczać do woli i poręcza, że balon jego może być przebity kulą bez niebezpieczeństwa dla aeronauty, który może także wyrzucić pecki wszelkiego rodzaju. Dla zrozumienia ważnego znaczenia tego odkrycia (jeżeli się takowe uda), trzeba sobie przypomnieć, że balony często używane były w wojnie, począwszy od bitwy pod Fleurus r. 1794, gdzie okazały wprawdzie tylko przeczące rezultaty.

Wiedniu utworzyło się „Towarzystwo Alpejskie” (Alpenverein), które odbyło 20-go b. m., w sali akademii nauk, pierwsze posiedzenie w celu ukonstytuowania się. Po przemowie Dra Frenela „O celu i znaczeniu towarzystwa”, Dr Ruthner podał ciekawe szczegóły dotyczące zawiązania towarzystwa, które wspierane przez małą liczbę gorliwych badaczy natury, liczy już obecnie 630 członków i wywrze niewątpliwie wielki wpływ na bliższe poznanie alpejskich krajów monarchji austriackiej. Następnie prof. Simony, odczytał traktat o swym atlasie fizjonomji Alp. W końcu odbyły się wybory 12-u członków komitetu.

U W A G I
w przedmiocie odwołania się do łaski, a szczególnie, czy takowa służy skazywanym z Ustaw o Sądach gminnych.
Łaska ta, najpiękniejsza tronów prerogatywa, łagodząca surowość karzącego prawa, ale nawet zupełnie uwalniająca winnego od kary, z natury swej jest tylko wyjątkiem w zwyczajnym biegu sprawiedliwości, której ścisły wymiar okazuje się nieodzowną dla u-

organizowanych społeczeństw potrzeba. Wyjątek też taki, powinien być rzadkim, aby bezkarności znowu nie przychylna się do pomnażania przestępstw, które sprowadzając na Rzadę smutną konieczność stanowienia surowszych praw, zmuszają je potem i do karania większej liczby osób.

Są to fakta, jakie nam historia prawodawstw wszystkich niemal czasów i narodów wskazuje.

W kraju naszym, po wstrząśnięciach i przemianach politycznych, kiedy zaprowadzono w r. 1815 Rząd Królestwa, pozostałe zostały w mocy obowiązujące kryminalne prawa Pruskie i Austrjackie, obejmujące też różne przepisy względem łaski.

Następnie wielopomnie pamięci Cesarz Aleksander I-y w artykule 43-m konstytucji z tego roku 1815, zachowując sobie prawo łaski, dał poznać tem Najwyższą wolę, że dobrodziejstwo onej służyło skazywanym.

Potem, w rozwinięciu tego artykułu konstytucyjnego, dekretem z dnia 5 (17) Marca 1816 r., oznaczając w jakim sposobie odwołania się do łaski przedstawiane być mają i część Monarszej w tym względzie prerogatywy przelazszy na Namiestnika w Królestwie, zapewnił każdemu ukaranemu możność udania się do niej.

Kryminalny kodeks z r. 1818 Najwyżej sankcjonowany obejmuje przepisy o skutkach darowania kary, czyli ulaskawienia, z czego również wynikało, że łaska ta dalej zachowana została.

Odwoływali się więc tą drogą przestępcy, — w r. 1818 przedstawionych było 220-u — w r. 1821, 378 — w latach zaś następnych, kiedy ilość ich znacznie powiększając się w r. 1825 doszła do liczby 951, Komisja Rządowa Sprawiedliwości spostrzegłszy, że od najmniejszych nawet kar udają się do łaski — tak, że to, po zawyrokowaniu, zamienia się niejako w dalsze, oddzielne instancje, pod dniem 20 Października r. 1825 za Nr. 12,420 przedstawiła ówczasowemu Księciu Namiestnikowi Królewskiemu projekt, co do ograniczenia takowego odwołowania się.

Pozakomunikowaniu go do opinji bb. Ministrom Prezydującym w innych Komisjach Rządowych, którzy zgodzili się na zasadę, czyli potrzebę przedsięwzięcia w tym względzie zaradczego środka; Rada Stanu na posiedzeniach ogólnego swego zgromadzenia w dniach 21 Stycznia 1825 i 26 Czerwca 1829 r. odtąd, uchwalila zaproponować najsłabszą nawet zmianę.

że sądy nie są obowiązane do przyjmowania prośb o łaski, jak tylko gdy wymierzona jest kara śmierci, dożywotniego, albo 20-o letniego więzienia, — pozostawiając na mniejsze kary osądzonym i ich familjom staranie się w zwyczajnej drodze prywatnej o łaskę.

Projekt taki nadesłano do opinji Komisji Rządowej Sprawiedliwości, która po wyjaśnieniu, przedstawiła znowu przedmiot ten Radzie Administracyjnej, gdzie prawdopodobnie skutkiem wypadków krajowych w latach 1830 i 1831 dalszy postęp zawieszony został.

Statut organiczny w 1832 r. Najmilszyciej Królestwu Polskiemu nadany, w art. 55 również wspomina o łasce.

Ustawa o Warszawskich Departamentach Rządowego Senatu z r. 1841 zaprowadzając w części nowy porządek sądowy, między innymi przypisała zarazem terminu odwołania się tą drogą.

Kodeks kar głównych i poprawczych z r. 1847 obejmuje także przepisy względem łaski, udzielanej przez władzę Najwyższą lub Namiestniczą. Formalności zaś przedstawień do niej uzupełniająca znowu wskazuje Ustawa przechodnia, jednocześnie ogłoszona.

Z tego wyszczególnienia przytoczonych Ustaw zasadniczych kraju, praw i procedur kryminalnych, oraz przepisów przechodnich — widzimy, że przy każdej, czy to organicznej zmianie w Królestwie, czy też w jego prawodawstwie karnem, zawsze i o łasce powtarzano. Nie ulegało więc wątpliwości, że odwołanie się do niej służyło każdemu, z kodeksu ukaranemu.

Korzystali też z tej możności coraz liczniej przestępcy: w roku 1838 przedstawionych było 1,114 „ 1845 „ 2,203 „ 1851 „ 3,399 „ 1859 „ 6,679 „ 1861 „ 8,205

Tak znaczne powiększenie się ich następowało przez to, iż rzadko który z skazywanych poprzestaje na karze, chyba, że będąc w śledztwie przyczaszowany, wycierpiał ją w czasie przechodzenia sprawy przez instancje — w innym razie prawie zawsze odwołują się do łaski, nawet od najmniejszych kar kopiajkowych, lub jednego dnia aresztu.

Barczo też wiele z tych odwołań się, a niemal wszystkie, zachodzące od tak małych kar, bez skutku bywa pozostawianych, — gdyż na przykład z namienionej ostatniej liczby 8,205, odmówiono ulaskawienia 4,417 osobom. Pomimo tego nie przedstawia odwoływać się wszyscy odnajdrobniejszych kar, z nadużyciem i niezgodnie z niektórymi przypadkami surowości prawa lub uwzględnieniem szczególnego położenia przestępcy zachowanej.

Na to nadużycie, układający obecnie nową procedurę kryminalną, powinnyby zwrócić swiata swą uwagę, i zamieścić odpowiednie ograniczające przepisy, któreby oznaczyły, od jakich najniżej kar kodeksowych odwołania się łaskawie, przyjmowane być mogą, jak to już uczyniono przed kilku laty w projekcie niedoszłej organizacji sądownictwa.

organizowanych społeczeństw potrzeba. Wyjątek też taki, powinien być rzadkim, aby bezkarności znowu nie przychylna się do pomnażania przestępstw, które sprowadzając na Rzadę smutną konieczność stanowienia surowszych praw, zmuszają je potem i do karania większej liczby osób.

Są to fakta, jakie nam historia prawodawstw wszystkich niemal czasów i narodów wskazuje.

W kraju naszym, po wstrząśnięciach i przemianach politycznych, kiedy zaprowadzono w r. 1815 Rząd Królestwa, pozostałe zostały w mocy obowiązujące kryminalne prawa Pruskie i Austrjackie, obejmujące też różne przepisy względem łaski.

Następnie wielopomnie pamięci Cesarz Aleksander I-y w artykule 43-m konstytucji z tego roku 1815, zachowując sobie prawo łaski, dał poznać tem Najwyższą wolę, że dobrodziejstwo onej służyło skazywanym.

Potem, w rozwinięciu tego artykułu konstytucyjnego, dekretem z dnia 5 (17) Marca 1816 r., oznaczając w jakim sposobie odwołania się do łaski przedstawiane być mają i część Monarszej w tym względzie prerogatywy przelazszy na Namiestnika w Królestwie, zapewnił każdemu ukaranemu możność udania się do niej.

Kryminalny kodeks z r. 1818 Najwyżej sankcjonowany obejmuje przepisy o skutkach darowania kary, czyli ulaskawienia, z czego również wynikało, że łaska ta dalej zachowana została.

Odwoływali się więc tą drogą przestępcy, — w r. 1818 przedstawionych było 220-u — w r. 1821, 378 — w latach zaś następnych, kiedy ilość ich znacznie powiększając się w r. 1825 doszła do liczby 951, Komisja Rządowa Sprawiedliwości spostrzegłszy, że od najmniejszych nawet kar udają się do łaski — tak, że to, po zawyrokowaniu, zamienia się niejako w dalsze, oddzielne instancje, pod dniem 20 Października r. 1825 za Nr. 12,420 przedstawiła ówczasowemu Księciu Namiestnikowi Królewskiemu projekt, co do ograniczenia takowego odwołowania się.

Pozakomunikowaniu go do opinji bb. Ministrom Prezydującym w innych Komisjach Rządowych, którzy zgodzili się na zasadę, czyli potrzebę przedsięwzięcia w tym względzie zaradczego środka; Rada Stanu na posiedzeniach ogólnego swego zgromadzenia w dniach 21 Stycznia 1825 i 26 Czerwca 1829 r. odtąd, uchwalila zaproponować najsłabszą nawet zmianę.

że sądy nie są obowiązane do przyjmowania prośb o łaski, jak tylko gdy wymierzona jest kara śmierci, dożywotniego, albo 20-o letniego więzienia, — pozostawiając na mniejsze kary osądzonym i ich familjom staranie się w zwyczajnej drodze prywatnej o łaskę.

Projekt taki nadesłano do opinji Komisji Rządowej Sprawiedliwości, która po wyjaśnieniu, przedstawiła znowu przedmiot ten Radzie Administracyjnej, gdzie prawdopodobnie skutkiem wypadków krajowych w latach 1830 i 1831 dalszy postęp zawieszony został.

Statut organiczny w 1832 r. Najmilszyciej Królestwu Polskiemu nadany, w art. 55 również wspomina o łasce.

Ustawa o Warszawskich Departamentach Rządowego Senatu z r. 1841 zaprowadzając w części nowy porządek sądowy, między innymi przypisała zarazem terminu odwołania się tą drogą.

Kodeks kar głównych i poprawczych z r. 1847 obejmuje także przepisy względem łaski, udzielanej przez władzę Najwyższą lub Namiestniczą. Formalności zaś przedstawień do niej uzupełniająca znowu wskazuje Ustawa przechodnia, jednocześnie ogłoszona.

Z tego wyszczególnienia przytoczonych Ustaw zasadniczych kraju, praw i procedur kryminalnych, oraz przepisów przechodnich — widzimy, że przy każdej, czy to organicznej zmianie w Królestwie, czy też w jego prawodawstwie karnem, zawsze i o łasce powtarzano. Nie ulegało więc wątpliwości, że odwołanie się do niej służyło każdemu, z kodeksu ukaranemu.

Korzystali też z tej możności coraz liczniej przestępcy: w roku 1838 przedstawionych było 1,114 „ 1845 „ 2,203 „ 1851 „ 3,399 „ 1859 „ 6,679 „ 1861 „ 8,205

Tak znaczne powiększenie się ich następowało przez to, iż rzadko który z skazywanych poprzestaje na karze, chyba, że będąc w śledztwie przyczaszowany, wycierpiał ją w czasie przechodzenia sprawy przez instancje — w innym razie prawie zawsze odwołują się do łaski, nawet od najmniejszych kar kopiajkowych, lub jednego dnia aresztu.

Barczo też wiele z tych odwołań się, a niemal wszystkie, zachodzące od tak małych kar, bez skutku bywa pozostawianych, — gdyż na przykład z namienionej ostatniej liczby 8,205, odmówiono ulaskawienia 4,417 osobom. Pomimo tego nie przedstawia odwoływać się wszyscy odnajdrobniejszych kar, z nadużyciem i niezgodnie z niektórymi przypadkami surowości prawa lub uwzględnieniem szczególnego położenia przestępcy zachowanej.

Na to nadużycie, układający obecnie nową procedurę kryminalną, powinnyby zwrócić swiata swą uwagę, i zamieścić odpowiednie ograniczające przepisy, któreby oznaczyły, od jakich najniżej kar kodeksowych odwołania się łaskawie, przyjmowane być mogą, jak to już uczyniono przed kilku laty w projekcie niedoszłej organizacji sądownictwa.

A teraz wracając do właściwego przedmiotu, przywieś daję wypadka, że w obowiązującym kodeksie, obok ważniejszych przestępstw, mieści się i wykroczenia policyjne, niektóre nawet dość surowo jak na teraźniejszy postęp wyobrażeń karane. Dochodzą one ich podług tych samych procedur, które sprawy tak małej wagi znacznie przewlekają. Aby temu zaradzić, głównie zaś, ażeby zlagodzić namienione kary, ułożona została Ustawa o sądach gminnych wiejskich, będąca prawem karzącym też przewinienia policyjne i zarazem procedurą do nich, stanowiącą nader skrócone i uproszczone formy postępowania.

Z wprowadzeniem jej przeciw w wykon-

manie roku 1861, powstała w sądownictwie ważna kwestja, czy skazywanym z przepisów onej służy udawanie się do łaski. Faktycznie rozwiązano ją przyjmowaniem i przedstawianiem takich odwołań się — zdaje się jednak, że mniej właściwie to nastąpiło, dowiedzenie czego jest właśnie głównem zadaniem niniejszego pisma.

Ustawa rzeczona, tak w części karnej jak i proceduralnej, nie zawiera bynajmniej przepisów ani jakiegokolwiek wzmianki o łasce, jako obejmowały wszystkie poprzednio wymienione prawa i procedury. To samo już przekonywa, że po znacznem zlagodzeniu karnie uważano stosownem i potrzebnem zapewnić ażeby jeszcze dobrodziejstwo łaski policyjnie wykraczającym, którym też wcale nie służy.

Przeciwnie utrzymują, opierając się głównie na dekrety z r. 1816 nadającym to prawo odwołania się każdemu skazanemu. Mylnie jednak jest takie twierdzenie — dekret wzmiankowany, jak w wstępie wyjaśniono, wydany został w rozwinięciu artykułu 43 konstytucji z r. 1815, która gdy nie istnieje zastąpiona będąc Statutem organicznym z r. 1832, przeto nie obowiązują i dekret ją rozwijający. Statut zaś namieniony, tak szczegółowego zapewnienia łaski nie obejmuje.

Już w najpierwszym projekcie roku 1825 z początku wspomnianym, co do ograniczenia takowych odwołań się, Komisja Rządowa Sprawiedliwości była zdania:

że przewinienia policyjne nie kwalifikują się do ulaskawienia, rzeczywicie bowiem nie są one kryminalnymi przestępstwami. Podobną opinię objawił wówczas Książę Lubbecki b. Minister Skarbu, utrzymujący również:

że dopuszczanie od takich kar odwołań się do łaski Królewskiej, czyli zastępczo Namiestniczej jest zupełnie duchowi i naturze tej wysokiej atrybucji przeciwnie.

Jakoż takie niedopuszczanie było już poprzednio w części praktykowane. Postanowienie Księcia Namiestnika Królewskiego z dnia 24 Grudnia 1823, za przewinienia się oszustwa, nieostrożne obchodzenie się z ogniem i t. p. policyjne przewinienia służących, oznaczale kary do 8 dni aresztu lub 16 razów chłosty. Burmistrz miasta, oraz Wójt gmin wymierzając je, zarazi egzekucywalni bez przyjmowania odwołań się do łaski. Te wyroczenia, jak i całe namienione prawo o służących weszło w skład teraźniejszej Ustawy gminnej, która zlagodzonych kar swych nie poddaje ulaskawieniu, owszem, przeciwnie obejmuje przepisy o niezwłocznej ich wykonaności. (d. n.)

Wielki Teatr. — Dziś w Poniedziałek, d. 1 Grudnia, opera komiczna w 1-m akcie, Śpiewka pana Fortunata, odśpiewana przez pp. Kocieradzkę, Stankiewiczównę, Kwiccińską, Filleborna, Grabowską, Jankowską, Bronisławę Rybińską, Boguszczańską, Mielnicką. — Na zgalanie balet w 3-ach aktach Modniarki czyli Karnawał Paryżki, tańczony przez pp. Freitagównę, Królikowską, Anielę Piotrowską, Kowalską, Brandową, Tarnowską, Membrę, Fuchalskiego, Konstantego Turczynowiczę, Pucińskiego, Twarowską, Owerle, Filipowiczę z 11-tu tańcami.

TEATR W WARSZAWIE.

Table with 4 columns: Cena miejsc, r. k., k., n. Rows include: Łoża I-go piętra, Łoża II-go piętra, Łoża III-go piętra, Amfiteatr I-go piętra, Amfiteatr II-go piętra, Amfiteatr III-go piętra.

Jutro, we Wtorek, Teatr Rozmaitości. — Ubóstwo.

KURS GIEŁDY W WARSZAWSKIEJ z dnia 29 Listopada.

Table with 4 columns: Monety, r. k., k., n. Rows include: Pół-imperjal Rosyjski, Dukaty Holenderski, Obligi Skar za 100 rs., Listy Zast. III-go Okresu serya I i 2, Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego, Obligi wadliki Żeglugi Parowej w Królestwie Poln. po rs. 750., Akcje Wspólki Żeglugi Parowej po rs. 100., Akcje Drogi Żelaznej Warszawsko-Białogrodzkiej po rs. 100., Akcje Drogi Żel. Warsz.-Wied.

Wartość kuponu bieżącego od obligów Skarb. kop. 65 1/2 „ „ od Listów Zastawa: III-go Okresu k. 26 1/2

KURSA TELEGRAFIKOWE z Berlina z dnia 29 Listopada.

Table with 4 columns: Monety, r. k., k., n. Rows include: 6ta Pożyczka Rosyjska, Obligacje Skarbowe 4%, Listy zastawa 4%, Bilety Banku Polskiego, Wskło na Wiedeń, Londyn, Paryż, Hamburg, Wiedeń, Żyto na targu, na dostawę późniejszą, Renta 3%, Akcje kredytu rachonowego.

Liverpool, 28 Listopada. Dziś sprzedano 2,500 wautuchów bawelny; ceny od wczoraj nie uległy zmianie. W ciągu tygodnia sprzedano 38,810 wautuchów bawelny. Orleans 21 1/2, Upland 21.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWADOMIENIA.

(N. D. 6280) Naczelnik Kancelarii Banku Polskiego. Podaje do powszechnej wiadomości, iż dla zamknięcia rachunków Bankowych z końcem ubiegłego roku, stosownie do § 255 Instrukcji dla Banku przez Radę Administracyjną zatwierdzonej, zamieszczone będą, jak w latach poprzednich, wykazy czynności Banku od dnia 1 (20) Grudnia r. b. do dnia 20 Grudnia (1 stycznia) r. 1863/3 włącznie, wykazy wymagane bilansów Bankowych, która w datach i godzinach wyznaczonych w załączonym bilansie.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 4465) Rejent Kancelarii Ziemiańskiej Gubernii Warszawskiej w Kaliszu. Zawiadamiam, iż toczy się postępowanie spadkowe po: 1. Anio z Henkłów Bille właścicieli kapitału rs. 9000 lokowanego na dobrach Zakrzyni w Okręgu Kaliskiego w dziale IV. wykazu pod Nr. 19.

(N. D. 6279) Rejent Kancelarii Ziemiańskiej Gubernii Płockiej. Wiadomo czyni, że po następującej: 1. Salomona Bursztyn wierzyciela sumy złp. 900 z przywiązaniem prawem zastawu lokali, na domu Nr. 126 w Płocku.

po Marcynie Kruszczyńskiego, Tomasza po Ludwiku Kruszczyńskiego i żony tegoż Marjanny z Markowskich, Mikolaja po Franciszku Kruszczyńskiego, Katarzynę z Piotrowskich Tomasza Perkowskiemu żony, Józefata po Janie Kruszczyńskiego, Tomasza, Adama i Michała po Janie Pruszyńskim, Józefa po Antonim Rzepnie, Felicjana po Tadeuszu Koźmierskim, Heleny z Kruszczyńskich po Janie Jabłońskich, Heleny z Kruszczyńskich po Janie Jabłońskich, Konstancji z Dąbrowskich mał. Płońskich, Franciszki z Brzozowskich po Tadeuszu Janowskim pozostałej wdowie, Marjanny z Brzozowskich po Stanisławie Borawskim pozostałej wdowie, Barbary z Rzepnych Stanisława Wyszynskiego żony, i Benedykta po Piotrze Płońskiego, częstokwytów dziedziców należących składających się z gruntów ornych, łąk, lasów, żarosi, zabudowań i pastwisków, z których gruntu położone na wsi Jabłoń Koźmierzy graniczą: na wschód ze wsią Jabłoń Sliwowa, na zachód ze wsią Średnica, na południe ze wsią Jabłoń Piotrowe, na północ ze wsią Jabłoń Piotrowe graniczą; na wschód ze wsią Jabłoń Sliwowa, na zachód ze wsią Moczydły Jakubowicz, na południe ze wsią Wierzbowizna, na północ ze wsią Jabłoń Koźmierzy.

która złożona być winna przed godziną 12tą w dniu do licytacji oznaczonym. Wykazy oszacowania i warunki tej sprzedaży przejrano być mogą: w Warszawie w biurze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, w Izdzie Gubernialnym Lubelskim, oraz w Urzędzie leśnym Janów.

Wzór do deklaracji, która powinna być napisana na papierze stemplowym ceny kop. 7 1/2, wyraźnie, czysto, bez przekreśleń i polskrobań, zapieczętowana w oddzielnej kopercie, w osnowie jak następuje: Deklaracja. Wskutek ogłoszenia Komisji Rząd. Przych. i Skarbu z dnia 4 (16) Października r. b. podaje niniejszą deklarację, iż obowiązuję się kupić drzewo z przestrzeni lasów Horbowskiich wcielonej do Probostwa w Horbowie w Gubernii Lubelskiej za sumę ryczałtową rub. srebr. (tu wpisać sumę ofiarowaną literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętych, które mi są znane i nie niniejszym przyjmuję. Przytem załączam kwit kasy N. na złożone w niej wadium rub. srebr. N., które wraz z niestwierdzeniem się przy licytacji sum odbiorę (lub o nadesłaniu na pocztę do N. na mój koszt uprząm.)

(N. D. 6112) Rząd Gubernialny Warszawski. Podaje do powszechnej wiadomości, iż w Magistracie miasta Kowala przed Naczelnikiem Powiatu, lub urzędnikiem ze strony jego delegowanym odbywać się będzie dnia 4 (16) Grudnia r. b. o godzinie 11 z rana ogłoszenie w plus licytacja na wydzierżawienie dochodu z opłaty wadrowego w mieście Kowala przez rok 1863 poczynając od sumy rs. 1538.

(N. D. 6097) Sąd Pokoju Okręgu Kaliskiego. Z powodu żądania regulacji nowej hipoteki nieruchomości miejskich w mieście Kozminka Okręgu Konińskiego. 1. Domu drewnianego Nr. 27 policyjnym oznaczonego, obory przy domu będącej, stodoły placu na którym stoją podwórza i dwóch kwartów rur w trzech polach, a mianowicie w pierwszym ku Złotomkowi między granicami Bogumiła Berenta, a Dopierzyła w drugim między granicami domu dominium Kozminek, a Jana Berenta z drugiej, w trzecim zaś pola między granicami dominium Kozminek, a Stanisława Zaleckiego z drugiej strony.

(N. D. 6099) Rząd Gubernialny Lubelski. Ponieważ niektórzy starożakoni utrzymujący się na licytacji w pierwszym terminie w biurze Rządu Gubernialnego odbytej przy dzierżawie na rok 1863, mianowicie: 1. Icek Orzeł i Natula Lichtenberg, mieszkańcy, miasta Siedlec, dochodów konsumcyjnych i opłaty wadrowego w mieście Siedlach za sumę roczną rs. 15624.

(N. D. 6198) Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy. Połaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 4 (15) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, licytacja plus przez opieczowane deklaracje, na wydzierżawienie posesji Nr. 147 na rzecz zaległych podatków i opłat miejskich przez ciąg roku jednego poczynając od d. 1 stycznia 1863 r. do ostatniego Grudnia t. r. od sumy rs. 1200 warunkami licytacyjnymi objętej.

(N. D. 6170) Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu. Podaje do wiadomości, iż w dniu 5 (17) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe w pałacu rządowym przy ulicy Rymskiej, pod Nr. 744 w miejscu jej posiedzeń, odbywać się będzie licytacja, przed podaniem opieczowanych deklaracji, na sprzedaż drzewa z lasów rządowych Gubernii Lubelskiej w bliskości rzeki Buga położonych, a mianowicie z Lesnictwa Janów z przestrzeni odpadłej z lasów Horbowskiich do Probostwa w Horbowie, ocenionych na rs. 1278 kop. 17 1/2, wyraźnie rubli srebrnym tysiąc dwiście siedemdziesiąt osiem kopiejek siemnaście i pół.

(N. D. 6202) Dyrekcja Szeregółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernii Płockiej. Podaje do powszechnej wiadomości, iż w sprawie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnionej przez Dyrekcję Główną udzielonych, następującej dobra ziemskiej jako zalegającej w rachach Towarzystwa Kredytowego ziemskiemu należnych wstawione są na przedział przymusowy przez licytację publiczną w mieście Płocku, w rynku Kanonicznym w pałacu Biskupa zwanym w Kancelarii Rejentów Holca, Tyrchowskiego i Janzewskiego.

Gdyby zaś nieumiejący pisać chciał ubiegać się na licytację, może dać sobie napisać deklarację, przez urzędnika sądowego lub administracyjnego i podpisać się znakami, których własność tenże urzędnik poświadczy winien. Do deklaracji dołączyć potrzeba świadectwo kwalifikacyjne właściciela władzy policyjnej wykazujące miejsce zamieszkania, stan i zdolność deklaranta, tudzież oryginalny kwit na wadium 1/10 części ustanowionej ceny licytacyjnej wyrównawczej, gotowizną, Listami Zastawnymi z kuponami, lub innymi papierami skarbowymi wedle przepisów na wadium Banku Polskiego złożone, które niestwierdzenie się przy licytacji, napowrót odbierając, utrzymujemy się zaż, albo na rachunek kaucji przy zwiernieniu kontraktu stawić się poleżone, albo wraz z złożoną jej oddzielnie powrócone zostanie.

(N. D. 6273) Rząd Gubernialny Radomski. Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 17 (29) Grudnia 1862 r., w biurze Naczelnika Powiatu Opatowskiego odbędzie się licytacja przez rozpoczęcie deklaracji na restaurację kościoła, w parafii Bodzentynie w Powiecie Opatowskim leżącej, na którą kosztą są za zwierżone w sumie rub. r. 1915 kop. 61. Warunki do licytacji wraz z wykazem kosztów przejrzyć można w biurze Naczelnika Powiatu Opatowskiego.

(N. D. 6273) Rząd Gubernialny Radomski. Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 17 (29) Grudnia 1862 r., w biurze Naczelnika Powiatu Opatowskiego odbędzie się licytacja przez rozpoczęcie deklaracji na restaurację kościoła, w parafii Bodzentynie w Powiecie Opatowskim leżącej, na którą kosztą są za zwierżone w sumie rub. r. 1915 kop. 61. Warunki do licytacji wraz z wykazem kosztów przejrzyć można w biurze Naczelnika Powiatu Opatowskiego.

(N. D. 6020) Rząd Gubernialny Płocki. Zawiadamia, że dnia 27 Listopada (9 Grudnia) r. b. o godzinie 12 w południu, w biurze Rządu Gubernialnego odbywać się będzie ogłoszenie w minus licytacja, na dostawę przez ciąg roku jednego, poczynając od dnia 20 Grudnia 1862 r. (1 stycznia 1863 r.) około 430 szańki półkubicznych drzewa sosnowego, na potrzebę wzięcia Płockiego. Przetium do licytacji oznaczone jest po rs. 4 kop. 5, za szańki półkubiczne dawnej miary.

(N. D. 6198) Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy. Połaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 4 (15) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, licytacja plus przez opieczowane deklaracje, na wydzierżawienie posesji Nr. 147 na rzecz zaległych podatków i opłat miejskich przez ciąg roku jednego poczynając od d. 1 stycznia 1863 r. do ostatniego Grudnia t. r. od sumy rs. 1200 warunkami licytacyjnymi objętej.

(N. D. 6198) Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy. Połaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 4 (15) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, licytacja plus przez opieczowane deklaracje, na wydzierżawienie posesji Nr. 147 na rzecz zaległych podatków i opłat miejskich przez ciąg roku jednego poczynając od d. 1 stycznia 1863 r. do ostatniego Grudnia t. r. od sumy rs. 1200 warunkami licytacyjnymi objętej.

(N. D. 6198) Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy. Połaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 4 (15) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, licytacja plus przez opieczowane deklaracje, na wydzierżawienie posesji Nr. 147 na rzecz zaległych podatków i opłat miejskich przez ciąg roku jednego poczynając od d. 1 stycznia 1863 r. do ostatniego Grudnia t. r. od sumy rs. 1200 warunkami licytacyjnymi objętej.

(N. D. 6198) Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy. Połaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 4 (15) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, licytacja plus przez opieczowane deklaracje, na wydzierżawienie posesji Nr. 147 na rzecz zaległych podatków i opłat miejskich przez ciąg roku jednego poczynając od d. 1 stycznia 1863 r. do ostatniego Grudnia t. r. od sumy rs. 1200 warunkami licytacyjnymi objętej.

(N. D. 6198) Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy. Połaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 4 (15) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, licytacja plus przez opieczowane deklaracje, na wydzierżawienie posesji Nr. 147 na rzecz zaległych podatków i opłat miejskich przez ciąg roku jednego poczynając od d. 1 stycznia 1863 r. do ostatniego Grudnia t. r. od sumy rs. 1200 warunkami licytacyjnymi objętej.

(N. D. 6198) Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy. Połaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 4 (15) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, licytacja plus przez opieczowane deklaracje, na wydzierżawienie posesji Nr. 147 na rzecz zaległych podatków i opłat miejskich przez ciąg roku jednego poczynając od d. 1 stycznia 1863 r. do ostatniego Grudnia t. r. od sumy rs. 1200 warunkami licytacyjnymi objętej.

(N. D. 6198) Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy. Połaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 4 (15) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, licytacja plus przez opieczowane deklaracje, na wydzierżawienie posesji Nr. 147 na rzecz zaległych podatków i opłat miejskich przez ciąg roku jednego poczynając od d. 1 stycznia 1863 r. do ostatniego Grudnia t. r. od sumy rs. 1200 warunkami licytacyjnymi objętej.

(N. D. 6198) Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy. Połaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 4 (15) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, licytacja plus przez opieczowane deklaracje, na wydzierżawienie posesji Nr. 147 na rzecz zaległych podatków i opłat miejskich przez ciąg roku jednego poczynając od d. 1 stycznia 1863 r. do ostatniego Grudnia t. r. od sumy rs. 1200 warunkami licytacyjnymi objętej.

(N. D. 6198) Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy. Połaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 4 (15) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, licytacja plus przez opieczowane deklaracje, na wydzierżawienie posesji Nr. 147 na rzecz zaległych podatków i opłat miejskich przez ciąg roku jednego poczynając od d. 1 stycznia 1863 r. do ostatniego Grudnia t. r. od sumy rs. 1200 warunkami licytacyjnymi objętej.

(N. D. 6198) Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy. Połaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 4 (15) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, licytacja plus przez opieczowane deklaracje, na wydzierżawienie posesji Nr. 147 na rzecz zaległych podatków i opłat miejskich przez ciąg roku jednego poczynając od d. 1 stycznia 1863 r. do ostatniego Grudnia t. r. od sumy rs. 1200 warunkami licytacyjnymi objętej.

(N. D. 6285) Pisarz Kancelarii Ziemiańskiej Gubernii Augustowskiej Wydziału I. Po zasądzeniu śmierci 1. Teresy Sokołowskiej wierzyciela sumy rs. 150 w dziale IV. pod Nr. 6 na dobrach Słuz A w Okręgu Biebrzańskim lokowanej; 2. Joanny Trzeszczyńskiej właścicielki dóbr Rakowo Czachy w Okręgu Łomżyńskim; 3. Mikolaja i Katarzynę z Działkowskich małżonków Łukaszewskich właścicieli nieruchomości miasta Łomży Nr. 78 hyp. oznaczonej; 4. Wincentego Mastelskiego właściciela nieruchomości miasta Łomży Nr. 150 hyp. i wierzyciela sumy rs. 2318 k. 80 na nieruchomości miasta Łomży Nr. 154 hyp. w dziale IV pod Nr. 6 lokowanej; 5. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 6. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 7. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 8. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 9. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 10. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 11. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 12. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 13. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 14. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 15. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 16. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 17. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 18. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 19. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 20. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 21. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 22. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 23. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 24. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 25. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 26. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 27. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 28. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 29. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 30. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 31. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 32. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 33. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 34. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 35. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 36. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 37. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 38. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 39. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 40. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 41. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 42. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 43. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 44. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 45. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 46. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 47. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 48. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 49. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 50. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 51. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 52. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 53. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 54. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 55. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 56. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 57. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 58. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 59. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 60. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 61. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 62. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 63. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 64. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 65. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 66. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 67. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 68. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 69. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 70. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 71. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 72. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 73. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 74. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 75. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 76. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 77. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 78. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 79. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 80. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 81. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 82. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 83. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 84. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 85. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 86. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 87. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 88. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 89. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 90. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 91. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 92. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 93. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 94. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 95. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 96. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 97. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 98. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 99. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 100. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 101. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 102. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 103. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 104. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 105. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 106. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 107. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 108. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 109. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 110. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 111. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 112. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 113. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 114. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 115. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 116. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 117. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 118. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 119. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr. 8 lokowanej; 120. Jana po Krysztofie Dąbrowskiego współwłaściciela dóbr Dąbrowa Cherebiny lit. C. w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych; 121. Księdza Andrzeja Roszkowskiego wierzyciela sumy rs. 1500 na dobrach Zabiechew w Okręgu Tykocińskim w dziale IV pod Nr.

